

FELSŐKRISZTINA

2001. ADVENT

Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9, telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 1/28 és este 6 órakor

Vasárnap reggel 1/28, 9, 1/211, 12, este 5 és 6 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken

dél előtt 9-12, délután 1/25-1/26 óráig

A képviselőtestület lelkigyakorlatán Tihanyban, középen Korzenszky Richárd atya

Ötödik évfolyam

Kiálltuk az idő próbáját. Legalábbis az elmúlt négy évét. A szerkesztőség kis csapata 1996 novemberében ült össze először, azzal a céllal, hogy behozza plébániánk lemaradását, vagyis hogy „nekünk is legyen plébániai újságunk, ha már a szomszéd várnak, vagyis a Farkasrétnak van”. Azzal kezdtük, hogy címet találjunk, olyat, amely megkülönböztet, amely tömör, és megjegyezhető. Hamar rátaláltunk a kézenfekvő „Felsőkrisztinára”. Arról is beszélgettünk, hogy mi legyen a lapban, kiket kérjünk fel szerzőnek, s néhány hét múlva, advent első vasárnapján nap- (folytatás a 3. oldalon)

Krónika

„Adventben az Úrjövét hármás arculatát figyelhetjük meg:

- Az emberiség a bűnbeesés óta várta a Messiást, a Megváltó eljöttét, hogy helyreállítsa a békét Isten és az emberek között. Ő eljött... Ezt minden karácsonykor megünnepeljük; erre az örömnepre készülünk az advent során.

- Várjuk az Úr második, dicsőséges világvégi eljövetelét is. Akkor mindenki előtt nyilvánvalóvá lesz, hogy az Atya Neki adott minden hatalmat az égen és a földön (Mt 28,18)

- Az úrjövét harmadik formája, amikor Megváltónk kegyelmével betér a szívünkbe. A szentáldozásban egyesülhetünk Vele, lelki indítást kapunk, és engedjük, hogy egyre inkább Ő dolgozzék bennünk, az Ő élete legyen nyilvánvalóvá életünkön.”

(Faághy Richárd: Adventi hajnalokon)

*

Mindenkinek szól a meghívás, hogy vegyen részt az Egyház küldetésében. István atya távozásával egyházunk közvetlenül is átéli a paphiány nehézségeit. Ahogy azonban a Püspöki Szinódus már 1987-ben megfogalmazta: „A Szentlélek folytatja az Egyház megfiatalítását azáltal, hogy az életszentség új energiáit szabadítja föl a hívőkben, és te- (folytatás a 2. oldalon)

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjük a kedves híveket, amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.

(folytatás az 1. oldalról)

vékeny részvételre serkenti őket. Ezt tanúsítja többek között... a sokféle feladat és szolgálat, amelyet hívőkre bíznak és azok el is vállalnak." Plébániánkon már eddig is sokan, sokféle módon szolgálták az Egyházat. Ebben a nehéz helyzetben azonban még aktívabb részvételre van szükség, amit egyre többen vállalnak. Örömmel tapasztalták azok - a nem túl sokak - akik az októberi rózsafüzér-ájtatosságra és litániára eljártak, hogy az **Oltáregylet és a Rózsafüzér imaközösség** tagjai milyen lelkesen vezették az imádságot. De hasonló elismerés illeti **Szerdahelyi Csongort és Takács Lászlót** is, akik nagy szeretettel és körültekintéssel szervezték meg az **egyházközség lelkigyakorlatát**, amely minden résztvevőnek lelki megerősödést jelentett. A **Hernádi házaspár, Rita és Tamás** szintén fontosnak tartotta a plébániai közösség szolgálatát, amikor hat gyermekük nevelése mellett vállalták a **plébániai családpsztoráció** vezetését. Köszönjük nekik, s kövessük példájukat.

*

Fiataljaink **Szende Ágnes** és **Ritvay Zoltán** vezetésével lelkesen készülnek a decemberi **Európai Ifjúsági Találkozóra**. November 15-én tájékoztatót tartottak találkozó programjáról, az előkészületekről. (lásd még cikküket) A szállást adó családokat külön levélben hívták a megbeszélésre, amelyhez az óvodás **hittanosok** készítettek szép rajzokat. Igazán szép gesztus volt.

*

Egy ministráns kollégium „szervezett élete” általában az elsőáldozást követő években kezdődik és nagyjából az érettségit követő évekig tart, de vannak kollégiumok, amelyek még előbb feloszlanak. A kivételek közé tartozik a **Szent Erzsébet Kollégium**, amely 1988-ban alakult meg **Babics Balázs** és **Vasdinnyey Miklós** dékánok vezeté-

sével. Az ő közösségformáló munkájukat dicséri, hogy tagjai a mai napig éltetik a kollégiumot, pedig közülük többen már a mai kis- és nagyobb iskolások dékánjai. Rendszeresen szerveznek közös programokat, vesznek részt lelkigyakorlatokon, és kedves szokásuk, hogy Erzsébet napon közös szentmise után névnapis zsúrt tartanak, amelyre egykori dékánjaikat is meghívják.

*

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, az enyém vagy...”

November 24-én sekrestyésünk testvére, **Rajkai István**, akit **Balázs Béla** püspök úr november 1-én, **újmisét mutatott be** templomunkban. Kérjük az Urat, adjon erőt, kegyelmet szolgálathoz.

*

Advent a lelki előkészület ideje. Az ünnepi készülődésben szakítsunk időt az önvizsgálatra, kiengeztelődésre, „a göröngyök egyenessé tételére”.

*

A **ministráns kollégiumok** szokásos adventi lelkigyakorlata december 8-9-én Nagyborzsönyben lesz.

*

Megjelenésünk napján, **december 1-én 9 órától délután fél 6-ig a Házaspárok lelki napja** volt az Országos Lelkipásztori Intézetben. Reméljük minél több házaspár élt a kiengeztelődés lehetőségével.

*

Templomunkban az elmúlt évekhez hasonlóan adventben hétfőn, szerdán és szombaton reggel 6 órakor **roráték lesznek**. Igyekezünk minél többen részt venni a szombat esti szentmisék utáni **zsolozsmán és gyertyagyújtáson** is.

*

December 9-én a fél 11-es szentmisén szolgáltatják ki a **betegek szentségét**, amelyre előzetesen jelentkezni kell a sekrestyében vagy a plébánián.

*

Ugyancsak 9-én délelőtt rendezi meg szokásos **karácsonyi vásárát** a Karitás. Az árusításra szánt ajándékokat, könyveket dec. 6-ig lehet leadni a sekrestyében. Minél többen éljünk a jótékonykodás ezen lehetőségével.

*

A **Szkóla** az idén is megtartja immár hagyományos **Adventi áhítatát**, amelyre mindenkit szeretettel vár december 23-án.

*

Az **Oltáregylet** megalakulása óta nagy buzgalommal végzi feladatát, amelynek nyomait nap, mint nap tapasztalhatjuk a templomban. Sajnos, azonban kevesen vannak, s az elvégzendő feladat sok. Kérjük ezért azokat a lányokat és asszonyokat, akik szívesen áldoznának egy keveset szabadidejükből, a templom szolgálatára, keressék **Csiszér Istvánné Évikét**.

*

Mint ismeretes az idén Budapesten lesz a taizé-i **Európai Ifjúsági Találkozó**. Eddig -sajnos- a 91-es találkozóhoz képes kevesebben vállalkoztak arra, hogy szállást adjanak a hozzánk érkező fiataloknak. Még nem késő! Jelentkezési lap a templomban, a sekrestyében vagy a plébánián kapható. „...mert nem kaptak helyet a szálláson...”

*

Ebben az évben is „Szállást **keres a Szent Család**”. A Szent Család képével a családok meglátogatják egymást. A lánc célja, az adventi előkészület segítségével túl az is, hogy a plébánia családjai közelebb kerüljenek egymáshoz. Bővebb információ a hirdetőtáblán olvasható. Jelentkezni még lehet **Béres Györgynél** (tel: 246-1703)

Béres György

December 8-án tartja soron következő ülését a képviselőtestület.

(folytatás az 1. oldalról)

világot látott első tizenkét oldalas kiadványunk, amelyet mi „szülők” mindig újságnak tartottunk, és méltatlankodtunk, mikor Márton atya a hirdetésekben rendszeresen értesítőként emlegette.

Azóta huszonháromszor jelentük meg, általában időben. Egy lapszám maradt ki, a 2000. évi Te Deumkor, mert akkoriban a plébánia jubileumi könyvén dolgoztunk, amelyet nyugodt szívvel nevezhetünk a „Felsőkrisztina” ünnepi, bővített kiadásának. Így büszkén állapíthattuk meg legutóbbi szerkesztőségi ülésünkön, hogy a rendszeresen nem esett csorba.

Ami a tartalmat illeti, a szerkesz-

tőség csak részben lehet elégedett. Nagy várakozással indítottuk útnak az első lapszámokat, abban bízva, hogy több testvérünk ragad tollat és osztja meg a lapon keresztül elképzeltéseit, terveit és falajánlásait a közösséggel. Ezzel szemben időről időre általában ugyanazok a munkatársak gazdagítják anyagaikkal a lapot. Nem baj, a lehetőség továbbra is adott. És mostantól e-mail címlünk is van...

Ami a formát, illetve a küllemet illeti, az bizony még javulhat. Fényképeink minőségében, reméljük, már e számtól érezhető változás történik.

Nagy fogadalmakat nem tettünk az ötödik évfolyam megkezdése al-

kalmából, de azt elhatároztuk, hogy igyekszünk korábbi lapzártával esélyt adni a körültekintőbb szerkesztésnek.

Szerdahelyi Csongor

„Egyengessétek az Úr útját”
(Keresztelő Szent János)

A Felsőkrisztina Katolikus Kör

következő előadása
templomunkban

December 11. kedd, 18.30

Tarjányi Zoltán

a Pázmány Péter

Katolikus Egyetem Professzora

A szentmise titkai

Új kiséítőnk: Gábel Henrik a prefektus

Mikor István atyát elhelyezték, anélkül, hogy kaptunk volna helyette új káplánt, kissé elárvultnak éreztük magunkat. Aki tehetett, próbált kiséítő után nézni, és október végére eredmény is született. A vasárnap esti egyik szentmisét, a hat órát már *Gábel Henrik* atya mondja.

A fiatal lelkipásztor 1968-ban született Budapesten. Szülei négy fiúgyermeke közül ő a legidősebb. A VI. kerületi Szondi utcai Szent Család plébánia templomban volt ministráns, a pesti piaristáknál érettségizett. 1987-ben jelentkezett kispapnak. Egyévi ceglédi katonai szolgálat után a Központi Szemináriumban kezdte meg kispap éveit. Korábbi káplánunk, Sándorfi István ugyanakkor ugyanitt harmad éves volt. A lehetőséggel élve Gábel Henriket főpásztora a következő tanévben Rómába küldte. Itt a Pápai Német-Magyar Kollégium növendékeként hat éven át a jezsuiták vezette Gergely Egyetemen tanult. 1993-ban az Örök Városban, az Il Gesu jezsuita templomban szentelték diakónussá és egy évvel később pedig, 1994. június 25-én idehaza pappá. Tanulmányai befejezéséhez

még egy évet Rómában töltött. Alapvető hittanból, vagyis fundamentális teológiából szerzett szaklicenciátust.

Rómát nagyon megszerette, mint mondta, „fél szívét otthagya”. Szíve másik felével azonban 1995-től megkezdte káplán éveit első állomáshelyén, a Pestszentlőrinci Főplébánián, *Varjú Imre* plébános mellett. Öt év elteltével újabb feladatot kapott: a 2000/2001-es tanév elején kinevezték a Központi Szeminárium prefektusának. A prefektus a kispapok előjárója tanulmányi és fegyelmi kérdésekben.

A Központi Szeminárium, ami Pesten, az Egyetemi templom mellett található az egykori pálos kolostorban, a magyar egyház egyik központi intézménye. Ötven kispap készül itt a papi hivatásra a különböző hazai egyházmegyékből, valamint a határon túli magyar területekről: Felvidékről, Erdélyből, Kárpátaljáról és a Délvidékről.

Henrik atya fő feladata tehát most a kispapok hivatásának egyengetése, de a lelkipásztori munka továbbra is lételeme. Heti szabadnapjának délutánjait is ennek szenteli.

Korábbi állomáshelyének családközösségeit „lelkivezeti”, valamint havonta egyszer diákmisét tart a Váci utcai katolikus általános iskola növendékeinek. Ehhez társul mostantól a felső-krisztinavárosi új elfoglaltsága: a hatos misét ő mondja, az ötösön pedig gyóntat.

Sz.Cs.

Az Apor Vilmos Idősek Klubja dec. 21-én, pénteken adventi klubdelutánt tart 15 órás kezdettel, melynek részletes programját a későbbiekben hirdetjük.

„Rendet nem rakni, hanem tartani kell..”

Képviselőtestületi lelkigyakorlat Tihanyban

A Plébánia új képviselőtestületének első közös lelkigyakorlata november 9-11 között volt a tihanyi bencés apátságban. Célja 1998 óta immár negyedszer ugyanaz volt: az itthoni környezetből néhány napra kiszakadva lélekben és szóban Istenre és egymásra figyelni, hogy felismerjük egyéni és közös küldetésünket a plébánia életében. Ezúttal dr. Korzenszky Richárd bencés perjel atya vállalta, hogy elmékedéseivel, gondolataival segítségünkre lesz ebben. A képviselőtestület mintegy felén kívül részt vett a Plébánia 15 más tagja is.

A szó – lelkigyakorlat – nem fejezi ki jól azt, amit Tihanyban „csináltunk”. Nem gyakorlat volt ez, sokkal inkább feltöltődés, kapcsolatteremtés. Richárd atya sem egyszerűen „vezetett” minket, hanem egy-egy címszó köré csoportosítva kérdő- és felkiáltó jeleket adott nekünk, amelyek megállásra, töprengésre készítettek minket.

Az első – péntek esti – elmékedés címszava a „béke” volt. Pax – minduntalan elének került a kolostorban járva. Vajon van-e béke a világban, van-e béke bennünk? Hol keressük? Szent Pál így ír a Róm 14,17-ben: „Isten országa ugyanis

nem étel és nem ital, hanem igazság, béke és öröm.” Isten országa az ami: igazi cél. Az önismeret eszköz lehet ennek elérésében. Tudnom kell válaszolni arra a kérdésre, hogy mi jó van bennem? Ha felismerem értékeimet, akkor meg tudom találni helyemet a közösségben, amelyet különböző emberek alkotnak.

A szombati három elmékedés címszavai az „igazságosság”, a „krízishelyzetek” ill. a „hol vagyunk” voltak. Benne élünk a világban, amely éhezi, szomjazza az igazságot. Jézus, aki a harmóniát hozza vissza az életbe azzal, hogy a beteget gyógyítja, a szegényekkel és a társadalomból kivetettekkel szóba áll, magához vonz mindenkit. Megtérésre, életünk átalakítására szólít fel minket. Sónak és kovásznak kell lennünk, különben nem mondhatjuk, hogy egyházban élünk. Ez ma a legtöbb esetben a világ értékrendjével való szembenállást jelent, azonban csak a helyesen kirakott útjelző táblák fognak minket Isten országához elvezetni.

A Szentírásban több krízishelyzet leírása megtalálható. Ezek lényegében rólunk szólnak – olyan mindennapos történetek, amelyekben nem egyszerű megtalálni, hogy

Korzenszky Richárd atya

hogyan lehet úrrá lenni a helyzeten. Ilyen például a kánai mennyegző vagy a csodálatos kenyérszaporítás esete. Az emberi lehetőségek korlátozottak, de ha számítgatás nélkül odaadjuk Jézusnak, amink van (mint a vizet a mennyegzőn vagy az öt kenyert és két halat a Tibériás tónál), akkor ő megtalálja a módját, hogy kivezessen bennünket a számkra megoldhatatlannak tűnő helyzetekből. Biztosak lehetünk abban, hogy Jézus csak olyant kér, amire képesek vagyunk, nekünk viszont vállalni kell a bizonytalant (mint Péter apostol, amikor kilépett a bárkából, hogy Jézushoz menjen a vízre). A szentírási történetek is arról győzhetnek meg bennünket, hogy életünk krízishelyzeteit az emberekkel együtt, Jézus segítségével lehet legyőzni.

A szombati utolsó beszélgetésben Richárd atya a lelkigyakorlat helyszínéről, az ottani egyházközség mindennapjairól mesélt. Tihany szláv eredetű szó, jelentése: csönd. A félsziget mindig is egyfajta elszigeteltségben élt a környezetéhez képest. Jó volt látni, hogy ez a csendes hely mennyire pezsgővé válik azáltal, hogy szellemi központ tud lenni. A lelkigyakorlat első estéjén beleszórtunk a tihanyi „Tetőtéri

Elmélyülten...

esték” novemberi előadásának végébe. Az országosan ismert (és elismert) meghívottak hónapról hónapra több száz érdeklődőt vonzanak a kolostor tetőterébe. Ezúttal dr. Papp Lajos szívsebész tartott előadást hivatásról, életvédelemről, felelősségről. A mintegy négyszáz (!) hallgató az ország minden részéből érkezett. (Itt jegyzem meg, hogy legközelebb, 2001. december 7-én 17 órakor dr. Bod Péter Ákos lesz a meghívott vendég.) Szombaton a bencés öregdiákok – mintegy 150-en – gyűltek össze. A találkozó egyik programja Erdélyi Zsuzsanna Kossuth-díjas néprajzkutató előadása volt. A zsúfolásig megtelt apátság templomban beszélt a magyar népi imádságokról, illetve több évtizedes gyűjtőmunkájáról. Ide tartozik az is, hogy szállásunk a két éve elkészült, minden kényelemmel ellátott vendégházban volt. Itt nem-

csak aludni tudtunk kényelmesen, hanem a kolostor életét nem zavarva, magunk között magunkról beszélgetni is.

A vasárnapi, utolsó elmélkedés összefoglalta az eltelt másfél napot. A Miatyánk sorain végighaladva imádkoztunk is és egyben Richárd atya gondolatait követve tudatosítottuk magunkban, hogy mit kell(ene) tennünk Isten országa eléréséhez. Próbáljunk magunkban és környezetünkben rendet teremteni, hogy aztán béke fakadjon belőle. A sok-sok versidézet, amit Richárd atya az elmélkedéseibe illesztett, arra ösztönöz, hogy jobban észrevegyem a „kiáltók” szavát, hiszen a költői pontos megfogalmazás irányt mutathat helyzetfelismerésben, a krízisekből való kilábalásban.

A lelkigyakorlat számomra legfelemelőbb része az a negyed óra volt, amit péntek este, sötétben, az

altemplomban, I. András király sírját körülállva töltöttünk. Szemünk lassan szokott hozzá a homályhoz. Ugyan késő estére járt, de az altemplom ablakán kevés fény beszűrődött. Fokozatosan ismertük fel a templomot több, mint 900 éve tartó oszlopokat; a sírt, amelyhez nemcsak magyarok, hanem határontúliak is nagy számban zarándokolnak, amely ékes bizonyítéka annak, hogy nekünk nem kell Európába „tartani”, mivel ott vagyunk; Az oszlopok fölötti boltívek kövekből állnak. Ezeket úgy kellett összecsiszolni, hogy jól simuljanak egymáshoz. Csak együtt képesek arra, hogy tartani tudják a rájuk terhelődő roppant tömeget. Nekünk, a képviselőtestület tagjainak és a Plébánia híveinek is együtt kell működnünk, hogy Isten országa megvalósuljon bennünk és köztünk.

Kovács Ádám

Nyugállományba vonulásom egybeesett azzal a boldog időponttal, amikor befejeztem az általános iskolát. Az aktív, rendszeres ministrálástól vonultam vissza. Sajnos, amint ez már lenni szokott, nyugállományba vonulásom nem volt teljesen önkéntes, hanem előtte finom biztatást kaptam arra, hogy adjam már át megszerzett előjogaimat a fiatalabbaknak, mert akárhogy is szépítjük a dolgot, kiöregedtem. Mint ministráns. De mivel már akkor is volt gerontológia, ezért időnként kaptam meghívást egy-egy asszisztenciás nagymiséen való részvételre, ahol hasznosíthattam időskori tapasztalataimat. Így ministráns pályám kiteljesedett, mert akolitus, majd turifer, sőt a végén még ceremonár is lehettem. Mindez Sztálin (elvtárs) halálának évében kezdődött.

A körülményeket el kell mesélnem az érthetőség kedvéért. Abban az időben a szentély sokkal kisebb volt a Felső-Krisztinavárosi Plébá-

Nyugalmazott ministránsok

niatemplomban, így ott eleve kevesebb ministráns fért el. A másik, fontosabb ok az volt, hogy a Második Vatikáni Zsinat előtt más volt a ministránsok feladatköre. A ministráns egyrészt képviselte a résztvevő híveket, mondta helyettük a latin szöveget, másrészt tennivalója is volt bőven. A ministrálás munkaorientált tevékenység volt, nem reprezentáció, és mivel kitöltötte szegény ministráns teljes idejét, ezért kaphatott egy kisegítőt a baloldali ministráns személyében, aki szintén fontos funkciót látott el. Csak a nagymiséen jelent meg összesen négy ministráns, ahol a két „lógós”, a két főlős személy nemcsak díszítő elem volt, hanem ott tanulta meg a ministráns szakmát.

Ünnepi nagymiséen persze felvonnult az egész ministráns had, már amennyi a szentélybe befért, de ez luxus volt, vagyis a pazarlás öröme.

Mi, ketten a bátyámmal a vásár-

napi kilenc órás diákmisét teljes terjedelmünkkel elfoglaltuk, mint állandó ministránsok. Ez felmérhetetlen tekintélyt biztosított nekünk a ministráns társadalomban, amit nem lehetett időtlen időkre kisajátítani. Nyugállományba vonulási döntésünket azonban megkönnyítette az, hogy nemrég távozott a plébániától Kornél atya, a diákmissék lelkésze. Ő ugyanis adott arra, hogy miséin a gyermeksereg állandóan guruljon a nevetéstől, míg a hagyományos illemszabályok megkövetelték, hogy a ministráns minden körülmények között komoly maradjon, mint egy temetési ló. Ezt a produkciót kevesen tudták szolgáltatni, és ezzel időnként még a felnőttek csodálatát is kivívtuk. De hát az idők változnak, egyszer fenn és egyszer lenni, s minden elmúlik egyszer, főként az e-világ dicsősége. Amen.

Frivaldszky Sándor

Czuczor Gergelyre emlékeztünk

Talán többeknek ismerősen cseng a név. Ő cserkészcsapatunk névadója. Bencés szerzetes volt a múlt században, s amellet költő, nyelvművelő. Kortársai nagyon szerették és tisztelték. Nép dalait ma is élvezet olvasni. Nagy Szótár címen etimológiai szótárt szerkesztett, melyet az irodalomtörténet nagyra becsül.

Minden évben halottak napja környékén ki szoktunk menni a Kerepesi-temetőbe, és felkeressük sírját. Emellett szeretnénk egyre jobban megismerni őt, és ezt a gyönyörű sírkertet. Több alkalommal vezettek végig minket a nagy mauzóleumokon. (Korábban én sem tudtam, hogy itt nyugszik Kossuth, Batthyány, Deák, Jókai, Ady, Vörösmarty, Arany, Munkácsy, Erkel, Csontváry és még sorolhatnám.

Nemhiába hívják Nemzeti Panteonnak!) Egyik évben több csapatban jártuk végig a sírkertet. Mindenkinek fel kellett keresni jó néhány sír-emléket: válaszolni kérdésekre, s térkép segítségével továbbmenni. A kisebbek talán ekkor hallottak először több nagy hazánkiáról is.

Idén csak a nagyobbakkal mentünk ki a temetőbe, s helyeztünk el egy koszorút a sírra. Azonban előző este a plébánián egy vetélkedőt rendeztünk mindenkinek Czuczor életéről. Versekert hallottunk tőle, megpróbáltuk kitalálni a jelentését olyan szavaknak a Nagy Szótárból, amelyeket ma már nem is ismerünk. A legnagyobb sikert a népdalok aratták. Minden csapat kapott egy Czuczor írta szöveget, amit elő kellett adnunk egy általunk ismert népdal dallamára. Íme az egyik:

Újjonc-állításkor

*Faluháza gádorában
Muzsika szól éjféltájban
Hej tán azért muzsikálnak
Hogy menjünk el katonának.*

*Hazám, hazám édes hazám
Te vagy az én szülőanyám
Egy országom egy királyom
Éltemet tinektek szánom.*

Dallamra előkerült a „Boci, boci tarka” is, de az idei nyári tábori kedvencünk a „Mikor mentem hazafelé” se maradt ki. Az előadás módjáról csak annyit, hogy könnyesre neveltük magunkat. A végén természetesen a jutalom se maradt el.

Vajna Balázs

Minden évben meggyújtanak egy lángot karácsony előtt Betlehemben, Jézus születése helyén. Innen viszik el aztán az egész világba, s lesz egyre nagyobb fényesség a Földön. Ebben segítünk mi, cserkészek is. A lángért Bécsbe megyünk, ahová repülőgépen érkezik. Itthon aztán összegyűlünk kis lámpásainkkal, és házról-házra visszük

Betlehemi láng

a fényt. Mindig nagy öröm, hogy szeretettel fogadnak, és együtt ünnepehetünk egy kicsit.

Idén december 23-án, vasárnap délelőtt visszük a lángot. Kérjük, hogy a sekrestyében jelentkezzenek december 21-ig név, cím és telefonszám megadásával!

Milyen is volt a szentendrei gitáros találkozó?

2001. november 10-én borult reggelre ébredtünk, ráadásul csípős, hideg szél fújt. Szerencsére autóval mentünk ki Szentendrére. A Péter-Pál templomot nagy-nehezen megtaláltuk, mivel kocsival szinte nem is lehetett megközelíteni.

10 óra körül kezdtek a többiek is gyülekezni. 11 gitáros együttes vett részt a találkozón az ország minden tájáról, sőt, még a Felvidékről is.

A napot Dax nyitotta meg, utána 3 csoport következett: Kecskemétről, Rákosfalváról és Szentendrére.

Ezután jöttünk mi. Szerintem

mindenki izgult, de próbáltuk leplezni ezt. Először Feri bemutatta a Felső-Krisztinavárosi Gitáros Együttest, és egyben meghívott mindenkit közelgő adventi áhítatunkra. Majd őt, templomunkban már ismert, saját szerzeményű dalt játszottunk el. Nagyon jó érzés volt hallani (legalábbis nekem) a nagy tapsot, amit utána kaptunk.

Miután megbeszéltük a másoknak észreveghetetlen, apró hibáinkat, meghallgattuk a többieket: a kaposváriakat, a felvidékieket és a többi budapesti együttest.

A műsor után a helyiek egy kis agapéra invitálták a társaságot. És közben beszélgettünk a többi-

Felső-Krisztinavárosi Gitáros Együttes

1990-2001

ekkel, majd búcsúzás előtt címet cseréltünk.

Nagyon fárasztó nap volt, de szerintem egy nagyon jól sikerült találkozót hagytunk magunk mögött. Sőt, felmerült egy újabb, tavaszi találkozó terve is. Úgy legyen!

Bódy Kati

A 2000. év negyedik negyedének anyakönyve

Halottak

1. Tóth Tiborné sz. Takács Ilona (75)
2. Dr. Székely Géza (83)
3. Szondy István (69)
4. Horváth Lajosné sz. Fodor Margit (76)
5. Szabó József (91)
6. Dr. Karsai Gyula (81)
7. Bán Ferenc (77)
8. László Sándorné sz. Guttmann Izabella (80)
9. Horváth Miklós (87)
10. Kovács Aurél (86)
11. Marosán Józsefné sz. Kázmér Livia (79)
12. özv. Benyó Istvánné sz. Bognár Julianna (93)
13. Dr. Szentpétery János (91)
14. Wehly György (77)
15. özv. Cholnoky Tiborné sz. Bajó Sára (89)
16. Fischer Ágoston (84)
17. Gulner Elemérné sz. Székely Edit (80)
18. Dr. Baranyai Attila Ágoston (84)
19. Weber Jenő (72)
20. Csegezy Leventéné sz. Takács Mária (86)
21. Sallai Károly (87)
22. Luczky Józsefné sz. Mersics Juszta (84)
23. Jekl Ferenc (81)
24. Dr. Frits Miklósné sz. Szombathelyi Gizella (91)
25. Székely Károlyné sz. Tóth Mária (80)

26. Dr. Gyires Béláné sz. Simai Magda (81)
27. Sulyok Endréné sz. Weisz Magdolna (94)
28. Pásztóy Andrásné sz. Weszely Edit (77)
29. Dr. Pataki Zoltánné sz. Mórincz Livia (74)
30. Kormányos Józsefné sz. Szendrényi Emília (91)
31. Gabona Lajosné sz. Orosz Marianna (52)
32. Kah Henrikné sz. Dvorak Éva (81)
33. Szakálos Istvánné sz. Tringli Margit (79)
34. Schön Bence (12)

Keresztelők

1. Császi Karolina (1998.)
2. Bódi Zsolt Kristóf (1997.)
3. Ratkovics Kinga Ibolya (2000.)
4. Mocsáry Tamás János (2000.)
5. Somorjai Márk István (2000.)
6. Nagy Bernadett (2000.)
7. Tamás Bence (2000.)
8. Vágner Barna (1999.)
9. Bálint Fülöp (1997.)
10. Csilling Eszter (1999.)
11. Tóth Patrick Viktor (2000.)

Az év utolsó három hónapjában templomunkban nem volt esküvő.

Tisztelt Szerkesztőség!

A Veni Sancte-re megjelent lapszámomban Szent Adalbertől megjelent rendkívül pontos ismertetéshez kapcsolódva megemlítem, hogy Szent Adalbertől a XI. kerületben 1938-ban a Brassó út és a Sasadi út között az Euchrisztikus kongresszus és a Szent István ha-

lála 900. évfordulója évében teret neveztek el. Ez a tér 1953-1999 között a Kilátó tér nevet viselte. Eredeti nevét ekkor kapta vissza.

Tisztelettel

Dr. Mészáros Imre

Advent, karácsony és újév templomi eseményei

Adventben minden hétfőn, szerdán és szombaton reggel 6-kor **roráte** szentmise lesz.

Minden szombaton este a 6 órai szentmise után **ünne-
pélyes gyertyagyújtás és zsolozsma.**

December 21-én

19 órakor a Tamási Áron Általános Iskola és Német Két Tannyelvű Nemzetiségi Gimnázium **karácsonyi ünnepsége** a templomban.

December 22-én

19 órakor **gítáros áhítat.**

December 23-án

19 órakor **egyházzenei áhítat.**

December 24-én

délután 3 órakor **pásztorjáték.**

Ünnepi miserend:

December 25-én, karácsony napján:

éjjeli szentmise, fél nyolc, kilenc óra, fél tizenegy, tizenkét óra, öt óra, hat óra.

December 26-án. Szent István vértanú ünnepén:

fél nyolc, kilenc óra és este hat óra.

December 30-án

fél tizenegykor **jubiláns házaspárok megáldása.**

December 31-én este hat órakor **év végi hálaadás.**

Január 1-én:

fél nyolc, kilenc óra, fél tizenegy, öt óra, hat órakor.

Ismerjük-e a Bibliát?

Nyilvánvaló, hogy a fenti kérdésre a templomba járók körében nem lehet az a válasz, hogy „nem”, de hogy „nem eléggé” az – valljuk be – egyértelmű. Hiszen azon túl, hogy vasárnaponként mint olvasmány, szentlecke és evangélium „részleteket” hallunk, s a szentbeszédből útravalót kapunk belőle, vagy akár alkalmanként egyénileg vagy közösségben olvassuk azt, elmélkedünk felette, igen fontos a kapcsolatos tudnivalók rendszerbe foglalása, ismereteink felfrissítése s a bibliakutatás és segédtudományai (régészet, nyelvészet, írástörténet, stb.) legújabb (sokszor nem is a legújabb) eredményeinek a megismerése. Hogyan reagáltunk például ismerőseink, kollégáink körében vagy akár templomi közösségünkben arra az egy-két hónapja hallott-olvasott blőd hírre, hogy átírják, újra írják a Bibliát?

Nos, a felnőtt hittan (mely minden második kedden van) témája ebben a „tanévben” a Bibliával (s azon belül is elsősorban az újszövetségi könyvekkel) kapcsolatos „háttér-ismeretanyag”. Az eddigi órákon Márton atya az újszövetségi szent könyvek emberi megbízhatóságáról beszélt, melyek – sugalmazott voltak teljes mellőzésével is – hiteles történeti dokumentumok, hiszen: 1/ egykorúak (Szent Pál néhány levele pl. bizonyítottan Kr. u. 50-60 között, a János-evangélium 100 táján keletkezett), 2/ szavahihetők (szemtanúk írták, más történeti források is megerősítik) és 3/ szövegük (szinte teljes) épségben fennmaradt, hiszen a másolatok nagyon is frissek. Például a János evangélium részletét tartalmazó ún. Rylands-papirusz 120 előtt készült, s ismerjük az újszövetségi szerzők és könyvek 150 táján készült jegyzékét (katalógusát) is – ez az ún. Muratori-töredék. 31 olyan, szentírási szöveget tartalmazó papiruszt,

mint kincset őriznek múzeumaink, melyek bizonyítottan a 2-3. században keletkeztek, stb., stb. (csak összehasonlításképp: az Odüsszeia megírása és a ránk maradt első kézirat lemásolása között legalább 1600 év telt el!). Márton atya egy külön órát szánt a szövegváltozatok kérdéskörének ill. a kapcsolatos szövegelemzési-szövegkritikai kutatásoknak, az akkori szóhasználatok, jelképek, szokások megismertetésének, megértetve egyrészt az apró szövegeltéréseket magyarázó emberi motivációs-pszichológiai hátteret, másrészt azt is, hogy az eltérések sokszor éppen a szerző szemtanúi hitelességét bizonyítják. Szó volt még sok mindenről, pl. az írásos rögzítést megelőző ill. kísérő (száj)hagyomány fontosságáról, a fordítások történetéről és nehézségeiről. Ezek ismertetése nem lehet célja e rövid beszámolóknak. E kis „ízelítő” írás alapján ugyanakkor talán jobban tudatosul bennünk, hogy a bibliai múltunk hitünket-életünket meghatározó eleven valósággá kell válnia, következésképp személyesen kell felvennünk a kapcsolatot az olvasott anyaggal. Ehhez viszont igen nagy segítség a szakember (és/vagy a szakkönyv) útmutatása, de főleg ezen vallási-hitbeli-intellektuális igényünk egymás problémákra-kérdésekre-tudásvágyára szeretettel-odafigyeléssel reagáló közösségben való megélése. Ez is olyan feladat, melyet egy magát értelmiségi egyházköz(ös)ségnek nevező hívő-csoportosulásnak az eddigieknél jóval intenzívebben kell magára vállalnia.

Szende Ákos

Szeretettel várunk mindenkit december 22-én, szombaton este 7 órakor kezdődő áhítatunkra, hogy együtt énekeljünk, imádkozzunk karácsony küszöbén.

Gitárosok

IRODALOM

Pilinszky János

A fényességes angyal is
Emlékezés egy világháborús karácsonyra

Az égbolt elsötétedett.
S akár a végítélet
zord fellege tört volna ránk,
a föld is oly sötét lett.

Gyermekszívünk is oly nehéz!
A házak és a kertek,
az egész törékeny világ,
éreztek, velünk reszket.

Aztán a roppant csöndön át
puhán és észrevétlen,
a hangtalan meginduló
és puha hóesésben,

akár, a fényes pelyhek is
vigyázva földet értek,
a fényességes angyal is,
ő is a földre lépett.

KARITÁSZ HÍREK

Hirdetjük a híveknek, hogy gyűjtünk gyermekotthonok részére gyermek és ifjúsági könyveket, használt, de még jó játékokat.

December 9-én, vasárnap karácsonyi vásárt rendezünk, 9-13 óra között a plébánia hittantermében, melyre várjuk ép, tiszta ajándéktárgyak felajánlását. A vásár bevételéből szeretnénk gazdagabbá tenni patronáltjaink karácsonyát. A fenti gyűjtések határideje december 6., helye: sekrestye, plébánia Karitászhelysége

Idén is karácsonyi süteménycsomagokkal szeretnénk megajándékozni kerületünkben levő két szociális otthon lakóit. A süteményeket kérjük december 15-én szombaton, vagy 16-án vasárnap a sekrestyében vagy az irodában szíveskedjenek leadni.

Füredi Ivánné

Márton-nap a Mártonhegyen

Immár több mint tíz éve Szent Márton püspök ünnepén a *Tamási Áron Általános Iskola és Német Két Tannyelvű Nemzetiségi Gimnázium*, a korábbi *Mártonhegyi Iskola* alsós kisdíákjai tanítóikkal, szüleikkel, testvéreikkel és néhány lelkes felsősszel, gimnazistával lampionos felvonulást szerveznek a Bűrök és Kempelen Farkas utcák keresztesződésénél álló *Szent Márton kápolnához*. A kápolna mögötti kis téren meghallgatják a római katonatisztpüspök legendáját, énekelnek, majd a kis lampionokban világító mécseseket leteszik a kápolna lépcsőire, és úgy mennek vissza a közeli iskolába, hogy egy-egy pohár forró tea és pogácsa mellett beszélgessenek, örüljenek az együttlétnek. A gyerekek heteken át szorgalmasan készítik kis lampionjaikat, ragasztják, festegetik, színezik azokat, hogy a „hegy” névadójának ünnepén minél szebbek legyenek. A Tamási iskola tanítónője, *Pávai Sándorné, Piri néni* 11 éve, 1990-ben - még kicsit félve, „saját szakállára”- szervezte meg egy Németországából hazatért család javaslatára az első Márton-napi lampionos felvonulást, de 1992 óta az iskola vezetésének teljes támogatásával szervezi és lelkesíti a gyerekeket, a szülőket és a tanári kart, hogy ily

módon emlékezzenek meg a környék névadójának, Szent Mártonnak ünnepéről.

Az idén november 11. vasárnapra esett, így a felvonulást másnap, 12-én tartották. Most is, mint minden évben, a résztvevők letették mécseseiket a kápolna lépcsőire. A szinte elfeledett, kicsiny, műemlék jellegű épület gyertyafényben úszott egész kora este. És ebben az ünnepi „kivilágításban” még rosszabbul esett látni szomorú állapotát. Az utcáról már szinte nem is venni észre, annyira benőtték a bokrok. Előtte egy villanyoszlopon meghajlott, pléh reklámtáblák éktelelnek. Vakolata ázik, mállik, olyannyira, hogy több helyen kilátszik alóla a kő, amiből ezelőtt több mint száz évvel a szorgos sváb szőlősgazdák felépítették. Ahol pedig még ép a vakolat, ott falfirkák, készítőik szerint „művészi graffitik” csúfítják. A kápolna szinte teljesen üres, berendezése az évek során lassan eltűnt. Csak néha-néha, nagyobb ünnepeken díszítik fel szorgos kezek néhány csokor virággal vagy egy-egy szál gyertyával.

Szomorú, hogy akkor, amikor az egyházközség, többek között a mártonhegyi hívek egyházközsége is, milliókat költ felújításra, tízmilliókat remél az új templom felépíté-

Segítségre szorul

sére, akkor pár százezer forintot és egy kis odafigyelést nem tud (vagy akar?) áldozni a területén lévő Szent Márton kápolnára, ami a mostani plébániatemplom felépítése előtt már ötven évvel elődeink szorgalmas munkájából Isten dicsőségét és Szent Márton püspök erényeit hirdette.

V.M.

Az Új Ember 1954. június 13-i számában, az első oldalon olvasható:

50,
10-
ás-
ad
a
lá-
ogy
a
a
val
ető
re-
pra
ran
kel.
pa-

A felsőkrisztinavárosi templom ünnepe

Most volt huszadik évfordulója annak, hogy a budapest-felsőkrisztinavárosi ideiglenes templom felépült. A jubileumra hármastagozatú főoltárkép készült, amely *Hárasztos Ferenc* művészi alkotása. Az új főoltárképet május 30-án áldotta meg *Halász György c. apát, józsefvárosi plébános*. Az ünnepségen nagyszámúban vettek részt a hívek és a Budán lelkészkedő papság *Dér Gyulának* a templom plébánosának vezetésével.

Borgo
megel
Santo
mát,
150.000
azok
tási sz
börög
45 bik
450 é
a vilá
tribür
nöke
tak h
és az
Szo

A felvétel 1956 húsvétján készült

Az Egyház helyzete és feladatai

A Felsőkrisztina Katolikus Kör vendége volt Veres András püspök

Veres András püspök úr ezúttal, mint a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára látogatott el hozzánk, hogy tájékoztatást adjon a magyar egyház helyzetéről és feladatairól. Bevezető köszöntőjében a kör vezetője, *Szerdahelyi Csongor* arra kérte, hogy saját munkáján keresztül mutassa be, mivel foglalkozik a konferencia, s melyek a magyar egyház előtt álló legfontosabb feladatok.

A **Püspöki Konferenciáról** megtudtuk, hogy 1830-ban jött létre, megelőzve minden más európai püspöki konferenciát. Működése nem volt folyamatos, hiszen a szocializmus évei alatt az ÁEH megszabta tevékenységét, vagyis az állam direkt módon beavatkozott az egyház belügyeibe. A Püspöki Konferencia a Magyarországon élő összes katolikus püspöknek a testülete, amely kiegészül egy fővel, Miklósházy püspök úrral, aki a nyugati szórványban élő magyar katolikusok püspöke. Összesen 23 tagot számlál e testület, amely minden évben négyszer ülésezik rendszeren és évente egy alkalommal tart egy plusz ülést, amelyen gazdasági ügyeket tárgyal meg. A konferencia része a választott tagokból álló ún.

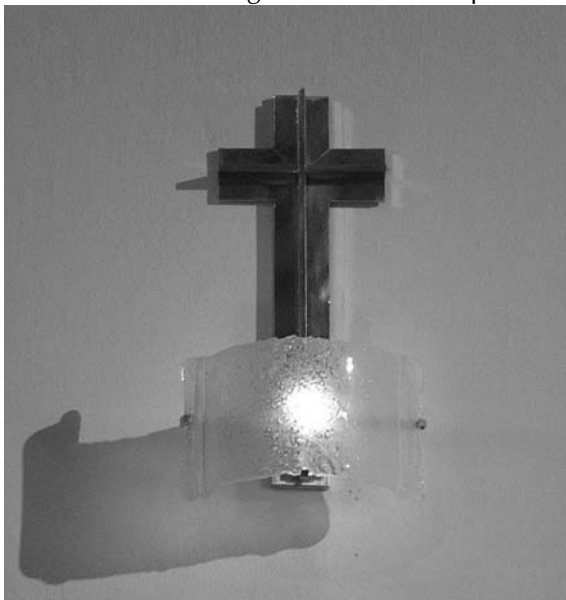
Állandó Tanács, amely áll az elnökből, helyetteséből, a titkárból és egy választott tagból. Jelenleg ezt a testületet *Seregély István* elnök, egri érsek, *Paskai László* bíboros, *Bosák Nándor* püspök, és *Veres András* titkár alkotja. Ők havonta üléseznek. A titkárság feladata a konferencia kiszolgálása, előkészítése, majd pedig a konferencia döntéseinek végrehajtása.

E rövid bevezető ismertetés után a püspök úr rátért a címben megfogalmazott témára: *Milyen a katolikus egyház helyzete ma Magyarországon?*

Első gondolatként arról beszélt, hogy *új korszak kezdődött tíz évvel ezelőtt*. A kommunista diktatúra minden eszközzel ki akarta irtani az egyházat. Kezdetben nyílt terrorral, majd az egy ún. puha diktatúrával. Mindkettő az egyházak ellehetetlenülését tűzte ki célul. Minden igyekezetük ellenére mindez nem sikerült, s - Szent Sebestyénhez hasonlóan - a katolikus egyház megsebezve, lenyilazva, tönkretéve, de sebiből gyógyulgatva újra itt van szolgálatlételre. Ezért nagyon fontos minden hívő számára annak a lelkiületnek az elsajátítása, amit a püspök úr úgy fogalmazott meg, hogy nem az elszenvedett sérüléseket taglaljuk, panaszoljuk, hanem a jézusi küldetés értelmében a keresztes áldozatot is vállalva véghezvük azt a missziós küldetést, amelyre Jézus az egyházat rendelte. A vértanúk áldozata erősíti a mai egyházat feladatainak ellátásában.

Az egyház életében bekövetkezett *változás első jele* az 1990. február 12-én megszületett a lelkiismereti és vallásszabadságról szóló törvény, amelynek alapján az egyház visszanyerte szabad

működését. Az eltelt időszakban megmutatkoztak a törvény gyengeségei is, amelynek alapján elszaporodtak a különböző alapon álló szekták egyházak. A szekták egy részét a nyugati demokráciákban elsősorban ember és családelenességük miatt nem engedik működni. A törvény módosítására tett javaslatot azonban a parlament a szocialisták és a szabad demokraták „jóvoltából” nem szavazta meg az idén. Örövendetes viszont, hogy helyreállt a diplomáciai viszony a Vatikán és hazánk között még az első pápalátogatás előtt, és a Szentatya már olyan államba érkezett, amelyben működő nunciatúra volt. Ma az állam és az egyház kapcsolata törvényileg rendezett, ami nem kis dolog. 1997-ben születet meg a megállapodás a Magyar Köztársaság és a Vatikán között a Katolikus Egyház közszolgálati és hitéleti tevékenységének (elsősorban az oktatás, egészségügy és a szociális tevékenység) finanszírozásáról, ill. néhány vagyoni kérdésről. Ez nem egy konkordátum, amely minden területet rendezett volna, ugyanakkor nagy jelentőségű, mert az egyházi intézmények működését ez a megállapodás tette lehetővé. Az már viszont sajnálatos, hogy ezt követően két hónapon belül olyan törvények születtek a parlamentben a - *Horn-kormány* idejében (B.Gy.) -, amelyek a megállapodás végrehajtását ellehetetlenítették. A '98-as kormányváltás utáni időben komoly munkával sikerült olyan törvénymódosításokat elérni, amelyek szükségesek voltak a korábbi megállapodás végrehajtásához. Az egyházak visszakérhették azokat a korábban birtokolt intézményeiket, amelyeket *funkcióra* kértek vissza. Tehát nem minden elvett javát igényelhetette vissza az egyház, s ez azért lényeges, mert a médiumokban ez a kérdés erősen eltúlzott és negatív

megvilágításban jelent meg. Az is kiderült, hogy az igényelt ingatlanok visszaadása elhúzódik, ami azal a következménnyel is jár, hogy mire majd azok az egyház birtokába kerülnek teljesen lelakottak, kifosztottak lesznek.

Ezután az oktatás helyzetéről szólt a püspök úr. A korábbi 8 gimnázium helyett napjainkban 280 közszolgálati oktatási intézménye (óvoda, ált. iskola és gimnázium) van a katolikus egyháznak. Ezeket túl szakmunkásképző intézeteket, fogyatékos gyermekek nevelését végző intézmények is működnek, így ezekkel együtt közel 50 ezren tanulhatnak a katolikus egyház által fenntartott közoktatási intézményekben. 1992-ben létrejött a *Pázmány Péter Katolikus Egyetem*, és mellette 13 katolikus főiskola is működik, közöttük az *Apor Vilmos Tanítóképző Főiskola* Zsámbékon és a *Vitéz János Tanítóképző Főiskola Esztergomban*. A felsőoktatási intézményekben közel tízezer hallgató tanul, hitéleti oktatásban ezen belül 24,5 %-uk részesül.

A kulturális területről szólva a püspök úr elmondta, hogy az egyházak ma múzeumokat, könyvtárakat, levéltárakat tarthatnak fenn.

A szociális és egészségügyi területen eddig csak a visszakapott ingatlanjait használhatta az egyház erre a célra. Most a Széchenyi-terv lehetőséget adott, hogy megfelelő feltételekkel építhet szociális otthonokat. Jelenleg 65 szociális otthon működik és kb. ötezer főt lát el. Van két egészségügyi gyermekotthonunk is, vakok intézete, ill. Ipolytölgyesen a fogyatékos gyermekek intézete, valamint a *Szent Ferenc Kórház* és az *Irgalmasok kórháza*. De ami még fontosabb, és ebben az egyházközségben is igen hatékonyan működik, a plébániai karitás csoportok hálózata. Ennek munkájában több, mint hatezer fő vesz részt rendszeresen.

A fentiek szemléltetik hogy az

egyház és az állam milyen kapcsolatban van egymással. Ehhez még hozzá kell tenni, hogy a pápa kimondott utasítása szerint papok és szerzetesek pártpolitikai tevékenységben nem vehetnek részt, hiszen

nekik a lelki gondozás a feladatuk. Ez azonban nem jelenti azt, hogy más katolikus emberek ne vegyenek részt a politikában, sőt az kötelességük is. Hiszen feladatunk az, hogy a társadalom építésében részt vegyünk, azt minden ember javára, a keresztény értékrend szerint igyekezzünk alakítani, formálni a tőlünk telhető módon.

Az egyház és a társadalom kapcsolatáról beszélt ezután a püspök úr. Az elnyomás évei alatt a keresztény emberekkel szemben, ha nem is kimondva, de egyfajta szimpátiával viseltetett a társadalom. Ez napjainkban megváltozott. Kialakult egy egyházellenesség, melynek sokféle oka lehet, de a püspök úr leginkább a 40 éves hamis történelem-oktatást, valamint a hitoktatás hiányát okolja. Ezek eredménye, hogy több olyan generáció él ma, akik nem rendelkeznek sem élmennyel, sem egészséges felfogással egyházzól, hitről, Istenről, vallásról. Az Isten utáni vágy azonban él bennük, s ez ad teret a szekták terjedésének. És itt jelentkezik a magunk felelőssége: vajon mit teszünk mi azért, hogy azokat az embereket is megszólítsuk akik valamilyen ok

miatt nem hallottak még Istenről. Beszélt arról, hogy ki kell használni az oktatás lehetőségeit, hogy kinek-kinek a maga területén kell tanúságot tennie. De megemlítette a korszerű tömegkommunikációs eszközök adta lehetőséget is, a Katolikus Rádiót, a televíziót, de a reklámokban rejlő figyelemfelkeltő hatást is. A tennivalókról elmondta, hogy az egyház missziós küldetést kapott, minden ember felé hirdetni kell az Evangéliumot, minden ember felé nyitottnak kell lenni. A tömeg egyház gondolatával le kell számolni, ugyanakkor nem szabad bezárkózunk, gettósodunk, bár vannak akik az egyházat a magánszféra kereteibe szeretnék szorítani. Vannak biztató jelek, mint a szerzetesrendek újjáéledése vagy az, hogy ha kis mértékben is, de nő a papi hivatások száma is. Szép számmal jöttek létre az országon belül a különböző lelkeségi mozgalmak, amelyek a maguk sajátos karizmájával igyekeznek közösségeket teremteni. Az is biztató, hogy a fiatal értelmiség között nő az érdeklődés az Isten és az Egyház iránt. Fontosnak tarja a családok közösségeit a plébániákon, s a papság jövődöbeli egyik legfontosabb feladatának a családok támogatását tarja.

Püspök úr előadását azzal a gondolattal zárta, hogy az Egyház bár emberek alkotják, nem emberi intézmény, hanem isteni, a Lélek az aki éltet és vezet ma is bennünket, s ha tudunk figyelni a Lélek irányítására és minden ember komolyan veszi, aki ennek az egyháznak tagja hogy hitét mind mélyebben élje meg, akkor a jövőben is mutatni fogja azt, hogy az Egyház elpusztíthatatlan közösség.

Béres György

A képeken látható örökmécs és szenteltvíztartó templomunk új tárgyai, Baska György iparművész alkotásai. (Lásd előző számunk.)

Szent András apostol

Templomunk jobb oldali ablak-sorának 8. ablaka Szent András apostol, vértanút ábrázolja, akiről a héten, november 30-án emlékezett meg az Egyház. András apostolról több helyen is említést tesznek az evangéliumok, így életének Jézussal együtt töltött szakaszát jól ismerjük. Testvérével, Péterrel egyszerű halászként Kafarnaumban lakott, és Jánossal, valamint Jakabbal együtt Keresztelő Szent János tanítványai voltak. A Jordán mellett találkoztak Jézussal. „A kettő közül, aki János szavára követte, az egyik András volt, Simon Péter testvére. Reggel találkozott, testvérével, Simonnal, s szólt neki: Megtaláltuk a Messiást, vagy más szóval a Fölkentet.” Ők négyen voltak Jézus első követői,

akiket később a Genezáreti-tó partján halászbárkák mellől szólított el az apostoli munkára. A csodálatos kenyérszaporításnál ő hívta fel Jézus figyelmét arra, hogy csak öt kenyérük és két haluk van. Említi még Márk evangélista Krisztusnak a világ végéről mondott szavainál, valamint János Jézus halálának megjövendölésénél. Utoljára az Apostolok Cselekedeteiben olvashatunk róla: Jézus mennybemenetele után a több tízzel ő is visszatért Jeruzsálembe. Későbbi sorsának kutatásakor csak az ókeresztény írókra és a legendákra hagyatkozhatunk. Ezek szerint Kis-Ázsiában és Görögországban térített. *Patraszban* szenvedett vértanúhalált, Kr. u. 60 körül X, egyes források szerint Y alakú keresztben. Az előbbi a XV. század óta nevezik András-keresztnek.

Számos legenda terjedt el személyéről. A legismertebb szerint Patraszban Aegeas helytartó feleségét, *Maximillát* térítette keresztény hitre, ezért kellett vértanúhalált halnia. A helytartó X alakú keresztre feszítette, de még két nappal felfeszítése után, a keresztben is prédikált a népnek. Amikor a keresztben függő apostolt kínozni akarták, akkor a pribékek keze azonnal megbénult, amint hozzáértek. A helytartó ezek után megőrült, Maximilla pedig tisztességesen eltemette az apostolt.

Szent András apostol a keleti egyház egyik legkedveltebb szentje. Őt tekintik Bizánc alapítójának, a IV. században holttestét is itt, a *Hagios Aposztolosz* székesegyházban helyezték örök nyugalomra. Tisztelete innen terjedt át Oroszországra is. Szent András apostol a mai napig Görögország és Oroszország védőszentje. A nyugati egyház-

ban kevésbé jelentős személye, ennek ellenére többek között *Skócia, Burgundia, Szicília, Alsó-Ausztria, Nápoly, Ravenna* és *Bordeaux* patrónusa. A halászok, halkereskedők, kötélverők, hentesek, vízhordók és egyes vidékeken a bányászok oltalmazója. Az évszázadok során attribútumával, az X alakú keresztrel ábrázolták.

Magyarországon tisztelete még a nyugati egyházhoz képest is aránylag kevésbé terjedt el, a legismertebb nevét viselő helység a Budapest közelében található *Szentendre*, aminek plébániája azonban nem az ő oltalma alatt áll. Leginkább a Felvidéken tisztelték: a *Kassai Egyházmegye* védőszentje, valamint több település viseli nevét. Alakja többek között a Szent Korona nyugati részén is megjelenik, valamint a középkori Felvidék több szárnyas oltárán. Az Esztergom-budapesti Főegyházmegyében egyetlen templom viseli titulussát, *Szentendre-Izbégen*. November 30-i ünnepéhez több népszokás tartozik, ezek túlnyomó többsége a házassági jóslással kapcsolatos. Egyik igen különös szokás szerint a lányok egész napos böjt után belerúgva a disznóól oldalába, megtudhatják férjhezmenetelük időpontját. Ahányat rőffen bent a disznó, annyi év múlva kötnek házasságot. Az *András* vagy másképp az *Endre* név az évszázadok során igen népszerű volt mind Magyarországon, mind Európában; 3 magyar király is viselte (*I. András* 1046-60, *II. András* 1205-35 és *III. András* 1290-1301), de érdekes módon a pápák között egy sem volt, aki felvette volna apostol elődjé, Szent Péter testvérének, Szent Andrásnak nevét.

Vasdinnyey Miklós

A Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja

Megjelenik évente hatszor: *Adventre, Böjtelőre, Nagyböjtre, Húsvétra, Te Deum-ra* és *Veni Sancte-ra*

V. évfolyam, 1. szám 2001. advent, következő lapzárta: 2001. dec. 31.

Szerkesztik: Babics Balázs, Béres György, Lukách Krisztina, Müller Ferenc, Szerdahelyi Csongor, Vasdinnyey Miklós

Ötleteiket, észrevételeiket várjuk a sekrestyében e célra elhelyezett dobozba,

vagy a felsokrisztina@freemail.hu e-mail címre.